

Publicerad 2014-04-10 12:57 av ~alruna~

~personalbrist~

Minsta barnet äro tre,busig lycklig glad o ve

spring i benen fast de knappt hinner med

en sprattelgubbe har vi i vårt gäng,vart hen än hamnar blir det en massa fläng

den tystaste i vårt lag,har kanske tur att höras en dag

oftast dämpas rösten ner av att flera vill ha mer

ibland undrar jag hur jag ska räcka

till annat än Till att överleva en vecka

när vabkarusellen är igång...

huvud axlar knän och tå...arbets-skador vi i kroppen kan få

men de som växa med känsla att inte finnas

de barn vars namn du ej kan minnas när kvällens brus tar slut

det är de som betalar priset av att inte satsas på

fullt ut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ~alruna~ med Poeter.se id #25238 innehar upphovsrätten